

det altid forekommet mig at være en uheldig Bestemmelse. Det er nemlig saa fristende for de unge Mennesker at begynde Studiet med at tilbringe et heelt Aar paa en behagelig Maade med Jagt og med at færdes omkring i Skovene, saa at de ikke ret tænke paa, hvad de senere skulle lære; de betragte det mere som en Fornøielse end som et Studium, og det smager dem derfor ikke rigtigt, naar de senere skulle sidde stille her i Kjøbenhavn og læse, hvilket bevirker, at det ofte trækker temmelig langt ud for Saadanne, som ikke have nogen rigtig fast Karakter, med at faae Examen. Naar de nu endelig have faaet den theoretiske Deel af Grundvidensskaberne vel overstaaet, skulle de igjen ud og være borte et Aar paa et Forstbistrikt, hvilket gjør et betydeligt Afbræk, da de saa igjen skulle komme tilbage og tage fat paa det theoretiske Studium. Det har altid forekommet mig, at det vilde have været hensigtsmæssigt, om en saadan praktisk Ovelse, naar den er nødvendig, kunde blive udsat, indtil Kandidaterne ere færdige med alt det Theoretiske. Jeg er imidlertid ikke saaledes inde i Forholdene, at jeg veed, om det lader sig gjøre, og jeg skal derfor ikke videre urgere derpaa. Det har imidlertid, som sagt, forekommet mig, at en saadan Afbrydelse af Studiet er uheldig; det er jo bekendt nok, at Forstexamen derved er bleven forlænget meget ud over den Tid, der burde medgaae dertil; de Studerende have ofte maattet forberede sig i 5 à 6 Aar dertil, og maaskee længere. Naar de saa endelig havde taget den theoretiske Deel af Examen, saa skulde de atter ud i et halvt Aars Tid og maale og tegne Kort over en Skov, og man har Exemppler paa, at der ofte er hengaaet hele Aar, inden dette Arbejde er blevet bedømt, saa at den unge Kandidat, der har troet, at han var færdig, har i lang Tid maattet gaae i Spænding, idet han ikke har vidst, om hans Arbejde skulde gjøres om igjen. Hvem der har været ansat til at bedømme dette Arbejde, veed jeg ikke, men det er vist, at der er hengaaet meget lang Tid, inden Resultatet af Bedømmelsen er blevet bekendt, og saalænge Korttegningen og Landmaalingen ikke er bedømt, er Kandidaten ikke færdig med sin Prøve, men maa være parat til at gjøre Korttegningen om igjen, naar han

engang i Tidens Løb erfarer Udfaldet af Bedømmelsen. Man kan altsaa i al den Tid ikke søge Ansættelse. Denne Bestemmelse i Lovudkastet om de 3 Aar har derfor meget glædet mig. Naar de Studerende faae et fast Sted, hvor de kunne studere, troer jeg ogsaa, at 3 Aar ere tilstrækkelige. Derimod troer jeg ikke, at de kunne undvære den praktiske Ovelse, navnlig Opholdet hos en Skovrider, og jeg er ikke ganske vis paa, om de ældre Bestemmelser i saa Henseende skulle blive i Kraft, eller om det skal være overladt til dem selv at tage Beslutning herom, efterat de have taget Examen. Det fremgaaer ikke af Lovudkastets Motiver, hvor der blot staaer, at Studiet skal være fuldendt i 3 Aar i det Hele. Jeg skal derfor tilsæde mig at rette det Spørgsmaal til den høitserede Minister, om det er Lovudkastets Hensigt at udtale, at den Studerende ikke behøver at opholde sig paa et Forstbistrikt under eller førend Examen. Jeg troer, at det vilde være særdeles heldigt, om den Bestemmelse blev indført, at den Studerende navnlig ikke skal begynde med det Praktiske, men at det skal være Slutningen paa Examen.

**Beslen:** En meget væsentlig Tanke og den, der maaskee kunde betragtes som den væsentligste i det Lovudkast, der nu er sat under Forhandling, nemlig en Udvidelse af Landbohøjskolens Undervisnings Omraade, saaledes at den blev sat istand til blandt sine Lærestjerner at optage Undervisning i Skov- og Havevæsenet, vil, troer jeg, findes at fortjene muligste Understøttelse. En saadan Anstalt som Landbohøjskolen kan sammenlignes med en ufuldendt Bygning, saalænge den ikke har Kræfter og Midler til at byde sine Elever Betjening ogsaa i disse Sag, og jeg skulde med Glæde bidrage, hvad der kunde blive min ringe Deel, til at Fuldstændiggjørelsen kom istand. Men saaledes, som Sagen nu foreligger, har jeg ikke kunnet naae til den Overbeviisning, at den Vel dertil, som ved dette Forslag er anviist, vilde være den retteste. Jeg maatte ønske, at der vilde gives en anden og direkte, og jeg vilde ugerne opgive alt Haab om, at en saadan anden Vel lod sig finde. Den i Forslaget viste er, at der af Fællestantjerne skulde af-